

[Stats- og udenrigsministeren.]

erkendelse af, at fællesmarkedet er den institutionelle ramme, inden for hvilken fremskridtet, ekspansionen, dynamikken, må ventes at folde sig ud. Fra dansk side kan vi ikke holde os udenfor.

Der er af flere af talerne, senest af markedsministeren, givet overordentlig gode grunde, der er afgørende for, at Danmark bør være med i denne udvikling sammen med England. Det er vor forventning, at de andre nordiske folk og de øvrige EFTA-lande under én form eller en anden vil finde betryggende muligheder for at sikre også deres deltagelse. Derfor bør Danmark nu indsende anmodning om optagelse af forhandlinger om vort medlemskab af fællesmarkedet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Per Hækkerup): Det, der har karakteriseret første runde af vores debat i dag, har jo været de mange indlæg fra ikke-ordførerne. Man følte sig på et vist tidspunkt næsten hensat til de gamle dage, hvor vi havde finanslovdebat, hvor — som det hed — alle de menige medlemmer kom op med deres synspunkter, og man følte sig også hensat til eller kunne måske opfatte det næsten som en foregriben af den storpolitiske debat, vi skal have, inden folketinget — som det udtrykkes — hjemsendes, da hr. Jens Peter Jensen henstillede til regeringen at udskrive valg. Nu ved vi jo, at hr. Jens Peter Jensen er en morsom mand, og derfor skal hans henstilling vel også ses under den betragtning. Det var vel også derfor, venstre sendte ham herop, for at det ikke skulle tages alt for alvorligt — sådan har jeg i hvert fald opfattet det. Men det er selvfølgelig et livligt indslag i dagens drøftelser, som vi sådan set af og til godt kunne trænge til.

I indlæg fra ikke-ordførerne er der stillet et par enkelte spørgsmål til mig, som jeg gerne vil udtale mig om. Hr. Ib Thyregod har i og for sig fået svar fra stats- og udenrigsministeren, men da hans spørgsmål også er direkte stillet til den socialdemokratiske gruppe, skal jeg gerne bekræfte, at gruppen er enig med regeringen i, at der skal tilstræbes brede forhandlinger om den vigtige lovgivning, som følger ikke blot af vore beslutninger her, men i det hele taget af den vigtige lovgivning, som det høje

ting beskæftiger sig med. Det har hele tiden været vort synspunkt; det vil også fremover være det.

Hr. Kai Moltke stillede ligeledes et direkte spørgsmål til mig: om jeg ville præcisere vor politik til fællesmarkedets pengepolitik. Det er jo et spørgsmål, som vi ikke har overvejet i detaljer; og som handels- og markedsministeren sagde, så hører det til de problemer, man fortsat vil have under drøftelse, og som vi også gerne vil have lejlighed til at udveksle synspunkter om i markedsudvalget eller i det udenrigspolitiske nævn — hvor det nu bedst kan gøres. Men jeg vil da sige, at umiddelbart forekommer det mig fornuftigt, at fællesmarkedslandene søger at nå frem til at føre en fælles pengepolitik. Jeg mener, det for effektiviteten i det økonomiske samarbejde vil være ganske væsentligt, at man på et så centralt område i den økonomiske politik kan nå frem til at føre en koordineret eller en fælles politik, og jeg følte det næsten helt gribende, da hr. Kai Moltke — sådan opfattede jeg hans ord — ligesom advarede os imod at indskibe os i noget sådant, fordi det jo kunne føre til, at det ville bryde dollarens hegemoni i verdenspengepolitikken. Nu har jeg altid opfattet det således, at Amerika og dollaren var næsten noget af det værste, hr. Kai Moltke kendte, så hvis vi kunne yde et bidrag til at bryde dollarens hegemoni, måtte det vel ud fra hans ophøjede socialistiske synspunkter nærmest være velbehageligt. Men det var vist ikke helt sådan, hans ord skulle opfattes.

Jeg har ikke mange bemærkninger til ordførerne at gøre. Jeg vil gerne sige til hr. Per Federspiel, at jeg er enig i de betragtninger, han fremførte; der er kun en enkelt sætning, som jeg lige vil kommentere. Hr. Per Federspiel sagde: vi kan ikke bevare EFTA-fordelene ved en indtræden i fællesmarkedet. Det mener jeg nu godt vi kan. Derimod er det klart, vi ikke kan bevare EFTA; men vi skulle gerne ved vor indtræden i fællesmarkedet bevare de fordele i form af en total afskaffelse af handelshindringerne imellem EFTA-landene, som er opnået i kraft af EFTA-aftalen. Jeg har altid opfattet det som et af de første hovedformål med dannelsen af fællesmarkedet, at disse interne handelshindringer skulle afskaffes, og det skulle altså ikke skabe